

Nr 160.

Av herr **Linderot**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 14 juni 1940 (nr 484) om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 5 föreslås fortsatt giltighet av lagen den 14 juni 1940 om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m.

Genom denna lag och genom lagen av den 8 december 1939 om eftergift från bestämmelserna i lagen om arbetarskydd har regeringen fått befogenhet att under återopande av nu gällande förhållande sätta en rad av för arbetarna värdefulla sociala lagar ur funktion, nämligen lagarna om arbetarskydd, flottningshärbärgen, arbetstidens begränsning, bageri- och konditori-arbetets förläggande, semester, sjöarbetstiden, lantarbetstiden, arbetstiden för detaljhandeln samt butiksstängningen.

Regeringen har under föregående år i viss utsträckning använt sig av dessa fullmakter för att sätta lantarbetstidslagen ur funktion. Vidare har regeringen i ett stort antal fall till företagare inom rustningsindustrien meddelat eftergift från bestämmelserna i 19 § första stycket lagen om arbetarskydd, som lyder:

Kvinnor, som användas till industriellt arbete, vilket bedrivs i sådan omfattning, att å arbetsstället i regel användas minst 10 arbetare, skola för nattvila beredas oavbruten ledighet från arbetet under minst 11 timmar varje dygn. I denna ledighet skall ingå tiden mellan kl. 10 e. m. och kl. 5 f. m.

Det kan inte ha förelegat anledning att tillämpa ifrågavarande lagar på sätt som skett. Och ännu mindre kunna nu sådana skäl föreligga, att lagarnas giltighet behöver utsträckas.

Varför skall det behövas lagar med vars hjälp bestämmelserna om arbetstidens reglering kunna sättas ur funktion i en tid, när 100,000-tals arbetare äro arbetslösa?

Varför skola arbetarskyddsbestämmelserna uppmjukas och avtrubbas och bestämmelserna till skydd för kvinnornas hälsa upphävas i fabriker, där man tillverkar förnödenheter för rikets försvar och därvid i företagarnas profitintresse driver upp arbetsintensiteten på ett sådant sätt, att riskerna för olycksfall och för arbetarnas hälsa öka?

Varför skall regeringen ha fullmakt att upphäva nattarbetstidslagen för bageriarbetarna, samtidigt som de arbetslösa bageriarbetarnas antal hastigt ökar som en följd av de vidtagna brödransoneringsåtgärderna?

Varför skall det ligga i regeringens hand att kunna ge skogsbolagen tillfälle till att på ett ännu sämre sätt än hittills sörja för skogsarbetarnas bo-

stadsförhållanden i en tid, när bolagens profit stiger i ännu hastigare tempo än vad skogsarbetarnas antal ökar?

Varför skall arbetarnas lagstadgade rätt till semester äventyras av riksdagen med dess arbetarmajoritet genom att lämna fullmakt för avskaffandet av semesterlagen till en regering, där borgarklassens representanter äro i majoritet?

Lagen om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m. utgör ett ständigt överhängande hot mot sociala landvinningar, som arbetarklassen under många års hård och offerfylld kamp erövrat. Arbetarna ha därför rätt att förvänta, att riksdagen, med den sammansättning denna nu har, skall slå vakt om dessa landvinningar.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslår undertecknad,

att riksdagen beslutar avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 5 om lag angående fortsatt giltighet av lagen den 14 juni 1940 om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m.

Stockholm i januari 1941.

Sven Linderot.
